

onderlijning van de groep, en niet aan die van de accentlettergreep. Uitzonderingen worden aanvaard wanneer de groep van gering melodische beteekenis is, en met de onderlijning van de accentlettergreep wordt gedekt. Daarom zijn beide volgende oplossingen te aanvaarden, hoewel we de voorkeur geven aan de tweede verwerking.

a) b)

II) Als op dezelfde lettergreep in de melodie, een « punctum » gevolgd wordt door een groep, en vervolgens een dubbel rhythmische schakeering begunstigd wordt in de begeleiding, eerst op punctum, en dan op de eerste noot van volgende groep.

III) Ook « salicus » krijgt, om dezelfde rhythmische redenen, een delicate onderlijning op de eerste evenals op de tweede noot van deze groep, voornamelijk wanneer de eerste noot van salicus op dezelfde toonhoogte wordt gezongen als de voorgaande noot.

IV) De opvolging van « distrophæ », « tristrophæ » en « virgæ » wordt, even door een lichte beweging in een der begeleidingsstemmen onderscheiden, overeenkomstig de vereischte « percussies » in de vocale voordracht.

V) De onderlijning op de eerste noot van een groep, — zij deze laatste van geringe melodische beteekenis — stelt zich nog om een bijzonder rhythmische reden gunstig aan, wanneer de eerste noot van deze groep zich bevindt op dezelfde toonhoogte als de laatste noot van de voorgaande groep, — of, eenvoudig, op dezelfde toonhoogte als de voor-